

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

VVacien. Et Cenadien. Episcopis, & Abbati Siricen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

obedientiam vestram accedere non curavit. Volentes autem, sicut tenemur, matri filiam & membra capiti continere, cum & vos circa receptionem fratrum vestrorum vos non debeatis exhibere difficiles, sed benignos, ut eos Christo lucrifacere valeatis, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus atque precipimus quatenus eundem B. ad vos humiliter redeuntem, & fratres, quos ipse recepit, suscipiatis humiliter, & fraternam caritatem tractetis, & inter Ecclesias vestras suscipiatis Ecclesiam quam construxit. Verum quia de voluntate venerabilis fratris nostri Avinionen. Episcopi & patroni ejusdem Ecclesiae procedit affectu ut eidem Ecclesiae in Priorem Clericus praeferatur, cum & vos quibusdam cellis vestris Clericos duxeritis praefereudos, volumus nihilominus & mandamus ut vel eidem Ecclesiae Clericum praeferatis, per quem secundum regularem observantiam vestri ordinis salubriter gubernetur, vel dictum B. & memoratum fratrem ipsius, qui ex facta vobis professione tenentur, a jugo obedientiae absolvatis, ut ibi de cetero absque inobedientiae culpa valeant Domino famulari. Quod si neutrum facere volueritis, ne ipsis perditionis materiam praebemus, aliter saluti eorum curabimus dante Domino providere. Datum Laterani III. Kal. Februarij.

CONSTANTIEN. EPISCOPO.

O Vid ad consultationem, quam nobis nuper fecisti de duabus partibus decimae frugum feudalium, quas laici tanquam feudum suum religiosorum domibus volunt conferre, Presbyteris reclamantibus & invititis & ad suas Ecclesias, unde laici percipiunt sacramenta, decimas ipsas asserentibus pertinere, debeat responderi, per decretalem epistolam ad aliorum postulationem in simili casu dudum a nobis emissam, cujus rescriptum fraternitati tuae de verbo ad verbum duximus transmittendum, perpendere poteris evidenter. Ei autem quod a nobis similiter postulasti, utrum appellationi sit Clerici deferendum, qui purgationem indictam sibi per sententiam, & ad ipsius receptionem terminum competentem, puta viginti dies vel amplius, sine contradictione recipiens, & ad diem veniens, consequenter appellat, causam non exprimens appellandi,

nec sit locus, nisi suscipiendae purgationi, & executioni sententiae, a cujus latione ac purgatione injuncta ultra * decennium dicitur effluxisse, taliter credimus respondendum, quod cum post decem dierum spatium sententia in auctoritatem rei transeat judicatae, qui ad provocationis subsidium infra id temporis non recurrit, appellandi sibi aditum denegavit, cum per hoc videatur per interpretationem juris latae sententiae paruisse; praesertim ubi causa non redditur appellandi. sed nec executionem ipsius sententiae ideo convenit retardari, licet ad hoc agendum quadrimestre tempus regulariter sit statutum, quia id arctari potest nonnunquam a sedente in medio, & etiam prorogari, & qui ab initio sponte recepit terminum breviorum, imputare sibi potest & debet, cum ex hoc videatur amplioris beneficium contempnisset. unde talis non audietur appellans, nisi forte adversus eum modus executionis canonicus excedatur. Datum Laterani III. Idus Ianuarij.

VVACIEN. ET CENADIEN. Episcopis, & Abbati Siricen.

CVM dilecti filij S. Abbas de Felduar & magister Obertus nuntius venerabilis fratris nostri Quinquecelesien. Episcopi pro quaestione qua vertitur inter eundem Episcopum & ipsum Abbatem, ad nostram praesentiam accessissent, nos eis dilectum filium nostrum G. sancti Nicolai in carcere Tulliano Diaconum Card. concessimus auditorem. In cujus audientia Abbas proposuit memoratus, quod cum esset in prociectu itineris ad Romanam Ecclesiam veniendi, & supradictus Quinquecelesien. Episcopus ad monasterium suum hospitandi causa venisset, privilegium quod clarae memoriae B. quondam Rex Vngariae super Ecclesiae suae libertate concesserat, quam a jurisdictione prorsus Episcopi exemptam esse proponit, & pecuniam, quam paraverat ad expensas itineris, illi abstulit violenter, ipsumque in quodam clauastro Cistercien. ordinis carceri mancipavit, ne posset vel ad Regem ire, vel Romanam Ecclesiam visitare. Subsequenter vero cum ad abbatiam suam eum dictus Episcopus remisisset, & coram Rege proposita super hoc querimonia fuisset inficiatus se privilegium ejus & pecuniam accepisse, dictus Abbas, ut suis & Ecclesiae

* f. decem dies

Epif. 544.
Committit cognitionem controversiae inter Episcopum & Abbatem.

Epif. 544.
Nisi appellatio intra decem dies inest, non ponatur, sed in rem judicatum.

suæ gravaminibus provideret, vocem ad nos appellationis emisit, & festum sancti Lucae proximè præteritum appellationi præfixit: quam appellationem licet Episcopus ipse admiserit, & promiserit se venturum in termino constituto, post multos dies in eum excommunicationis sententiam promulgavit. E contrario præfatus magister Obertus respondit quòd memoratus Episcopus, pro eo quòd dictus Abbas super falsitate duorum privilegiorum apud eum accusatus fuerat & convictus, & crimen suum ore proprio manifestè confessus, eum non appellatorem nec contradicentem deposuit, & misit ad monasterium de Siodor ad pœnitentiam peragenda: de quo cum fuisset egressus pœnitentia non peracta, monasterium de Felduar invasit per potentiam laicalem, & Ecclesiam quandam ad ipsum Episcopum pertinentem parochianis propriis spoliavit, Clericos ejus ejiciens domibus propriis verberando. super quibus cum pluries citatus fuisset, quia contumax apparebat, Episcopus eum excommunicationi subjecit, sed ipse post excommunicationem divina officia celebrare, & bona monasterij violenter rapere, ac dilapidare præsumpsit. Cum igitur prædictus Card. nobis hæc omnia retulisset, de consensu partis utriusque negotium ipsum vestro duximus examini committendum, & memoratum Abbatem ad majorem cautelam de benignitate sedis apostolicæ fecimus juxta formam Ecclesiæ à vinculo excommunicationis absolvi. Verùm quia idem Abbas ex duplici causa se proposuit injustè gravatum, quoniam & propter monasterij libertatem illius jurisdictioni non suberat, & propter appellationis remedium ab eo tutus esse debebat, cum super his nobis plena fides facta non fuerit, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita super præmissis & aliis, si qua fortè alterutra partium duxerit proponenda, diligentius veritate, si legitime vobis constiterit de libertate monasterij memorati, præfato Episcopo super hoc silentium imponatis, ad ablatorum restitutionem, & privilegij maximè, auctoritate ipsum apostolica per censuram ecclesiasticam, sublato appellationis obstaculo, compellentes, & reformantes in statum debitum quicquid post recessum Abbatis circa monasterium inveneritis immutatum. alioquin

cum dictum monasterium in Quinqueclisien. diocesi sit constructum, ad exhibendam eidem Episcopo debitam reverentiam compellatis, & sententiam depositionis, quam idem Episcopus in præfatum Abbatem asseruit protulisse, nisi post appellationem ad nos legitime interpositam vel ex alia causa constiterit iniquè prolatam, sicut rationabiliter lata est, appellatione remota faciatis inviolabiliter observari. Si verò post appellationem ad nos interpositam jamdictum Episcopum in memoratum Abbatem condemnationis & excommunicationis sententiam invenieritis in contemptum sedis apostolicæ dictavisse, ipsum tandem nuntietis ab officio pontificali suspensum, donec super hoc per nos aliud fuerit ordinatum. Nullis literis obstantibus, præter assensum partium, si quæ apparuerint à sede apostolica impetrata. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani III. Kal. Februarij.

*CANONICIS S. LAURENTII
de Spello.*

Questionem Prioratus inter vos & Albericum Priorem sancti Laurentij de Spello diutius agitatam dilectis filiis nostris C. tituli sancti Laurentij in Lucina & I. tituli sanctæ Priscæ Presbyteris Cardinalibus jamdudum commisimus terminandam: qui cum eidem non possent intendere, majoribus occupati, duobus iudicibus de Spello eam de consensu partium commiserunt: à quibus ad Cardinales ipsos eodem Abbate provocante, causa fuit venerabili fratri nostro Spoletano Episcopo & suo conjudici R. delegata. Sed cum ab eis non fuerit in ipsa quaestione processum, à dilectis filiis nostris S. tituli sanctæ Prædixis Presbytero & G. sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinalibus commissa fuit venerabili fratri nostro Perusino Episcopo. Quam nimirum commissionem ratam habentes, eidem dedimus in mandatis ut dictam causam deberet infra duorum mensium spatium diffinire, à cujus præsentia dictus Albericus sedem apostolicam appellavit. Ipso ergo & sindico vestro in nostra præsentia constitutis, dilecto filio nostro G. sancti Nicolai in carcere Tulliano Diacono Cardinali causam ipsam commisimus sine debito terminandam: in cujus præsentia contra ipsum Priorem dictus sindicus vester multa

*Epist. 145.
Coestimur
sententiam
Carth-
nalis super
Priorem S.
Laurentij.*